

רבי פנחס, נש��ו וברכו. רבי שמעון פתח ואמר, (שיר א הניה מטהו שלשלמה שעשיהם גברים סביב לה וגוז). הניה מטהו שלשלמה, מי זו מטהו? זהה כפה (משה) הקבוץ של המלך, שפתותבו בו (משל לי) בטה בה לב בעלה. שלשלמה, המלך שפל השלוום שלו הוא. ששים גברים סביב לה, שנחוצים לכך מן הדין הקשה, ונקראים שם מכות של אש (שם מגינים בכלין זון קשיט) שאוטו נער

מתלבש בהם.

מייננו שנינו החרב הקשה, משמאלו גחליל אש חזהה שאחווה בחיקוקתו (במקולתי) בשבעים אלף להטיא אש אוכלת, והם ששים מזינים בכלין זון קשים מאותן גבורות מקיפות של אורה גבורה עליונה של הקדוש ברוך הוא. זהה שפתות מגברי ישראל. ולמננו, בפתחה הה זו מה כתוב בה? ופקם בعود לילה, כאשר יונקת מצד הימין (מצד הדין). ותתן טרף לביתה. מה הטרף? כמו שנאמר (מיכה ח) וטרף ואין מסיל. זהה שפתות בולם אחוזי חרב מלמדי מלחה, זמינים בכל מקום לעשות דין, ונקראים בעלי יבבה ויללה.

איש חרב על ירכו, כמו שנאמר (תהלים מה) חגור מרפק על ירכ גבור. מפחד בלילות, הרי פרישיה מפחדה של גיהנם וכו'. אבל מפחד בלילות, כלומר, את כל זה מאיזה מקום לוחחים? מפחד, מאותו מקום שנקרה פחד, כמו שנאמר (בראשית לא) ופחד יצחק היה לוי. וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. בלילות, בזמנים שהם מנעו לעשות דין.

ולמננו, כתוב (משל לי) זממה שדה ותקחתה. זהה שפתותב (אייב וככל חית השרה ישחקו שם).

במה ובמה. אתה רבי פנחס נשקיה וברכיה. רבי שמעון פתח ואמר, (שיר השירים ג) הניה מטהו שלשלמה שעשיהם גברים סביב לה וגוז. הניה מטהו שלשלמה, מי אי מטהו. דא בריסי (ס"א ערסא) יקרא דמלכא, דכתיב ביה, (משל לי) בטה בה לב בעלה. שלשלמה, מלכא דיליה הוא. שעשיהם גברים סביב שלמא כלא דיליה הוא. לה, דאתה חדן בסטראה מדינה קשיא, ואקרון, שתין פולסי דנורא, (ס"א שתין קוינין ויינ

קשיין) דההוא נער, אתלבש בהו.

מייניה, שננא דחרבא מקיפה, משמאליה גומרי דנורא תקיפה, דמתה חדא בגליפו (ס"א בקלפי), בשבעין אלף להטיא נורא דאללא, ואינון שתין מזיני זיוני קשיין, מאינון גבורן תקיפן, דהיא גבורה עלאה דקיידשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב מגורי יהראל.

וთאנא, בהאי ערסא, מה כתיב בה, ותקם בעוד לילה, פד ינקא מסטרא דימינא (ס"א מסטרא רדייא). ותתן טרף לביתה. Mai טרף, כמה דעת אמר (מיכה ח) וטרף ואין מסיל. הדא הוא דכתיב בולם אחוזי חרב מלמדי מלחה, זמינים בכל אטר למעבד דינא. ואקרון מאירי דיבבא ויללה.

איש חרב על ירכו. כמה דעת אמר, (תהלים מה) חגור מרפק על ירכ גבור. מפחד בלילות. הח אוקמו, מפחדה דגיהנים וכו' אבל מפחד בלילות, כלומר, כל דא מאן אטר נטליין, מפחד, מה הוא אטר דאקרי פחד, כמה דעת אמר (בראשית לא) ופחד יצחק היה לוי. וישבע יעקב בפחד אביו יצחק. בלילות, בזמנים דאיינון מתפקידין למעבד דינא. ותאנא, כתיב (משל לי) זממה שדה ותקחתה.